

Λ. Ακρίτα, *Χαρά Θεού* του Ήλεκτρου Μπούμη, *Θλαμένο ησίο* [Ικαρία] του Αλ. Πουλιανού και *Season ticket* του D.J. Enright (σ. 62-71).

Ο Α. Α. [αγνώω ποιως] γράφει κριτικά σημειώματα για τα: *Γλανκοί δρόμοι* του Κ. Ουράνη και *Συνθέσεις* του Β. Μοσκόβη (σ. 71-72).

Στη στήλη «Γράμματα και τέχνες» έχουμε τα κείμενα: «Διαπιστώσεις και συμπεράσματα» και «Τα τρία καρφιά» του Γλ. Αλιθέρση (σ. 73-74) και έπονται «Μερικές γνώμες για την άλλοτε αλεξανδρινή πνευματική κίνηση» των: Α. Λεοντή, Π. Μάγνη, Η. Βενέζη, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου, Κλ. Παράσχου, Ι. Α. Σαρεγιάννη, Άγγ. Τερζάκη και Κ. Ουράνη (του τελευταίου από άρθρο δημοσιευμένο στον *Εθνικό Κήρυκα* της Αμερικής, σ. 74-78). Στη συνέχεια, έχουμε τα ανυπόγραφα σημειώματα: «Μια μελέτη για την νεοελληνική ποίηση», «Λογοτεχνικές εκατονταετηρίδες», «Ένα αναμνηστικό τεύχος», «Μια ψυχολογική μελέτη», «Το θέατρο στα χρόνια των Φαραώ», «Ποιητική Τέχνη», «Από τα περιεχόμενα του προσεχούς τεύχους», «Νέα ελληνικά βιβλία», «Η φιλοσοφία της παρακμής», «Το αγγλικό βιβλίο στις διεθνείς εκθέσεις» και ο «Ο Θουκυδίδης και η εποχή του» (σ. 78-80).

Στο παράρτημα «Βιβλιογραφία» μαθαίνουμε σχετικά με την κίνηση του βιβλίου στην Ελλάδα, στην Ελβετία, στην Αγγλία, στη Γερμανία, στην Αμερική, στις Φιλιππίνες και στη Χιλή [αναφέρεται στον Πάμπλο Νερούντα], καθώς και «Φιλολογικά νέα απ' όλο τον κόσμο» (σ. 1-6).

Τα «Κυπριακά Γράμματα»

Έχοντας δει όλα τα τεύχη του ΙΔ' έτους των *Κυπριακών Γραμμάτων* (τεύχ. 163, Ιανουάριος 1949 έως τεύχ. 174, Δεκέμβριος 1949) μπορούμε να σχηματίσουμε μια εικόνα του περιοδικού σε αυτό τον χρόνο και σχετικά εύκολα να κάνουμε τις επιλογές της ύλης του. Τον προηγούμενο χρόνο το περιοδικό είχε βραβευτεί από την Ακαδημία Αθηνών (1948).

Στο τεύχος 163 (Ιανουάριος) αναδημοσιεύεται το διήγημα του Α. Παπαδιαμάντη «Η καραβοκυρού» (σ. 4-14) που προλογίζεται από το άρθρο «Ο Παπαδιαμάντης και η παράδοση» του Ν. Κρανιδιώτη (σ. 3), ο οποίος και αναλαμβάνει εκ νέου τη διεύθυνση του περιοδικού. Ο Ζ. Ζαννετίδης μεταφράζει το άρθρο του Α. Rolland de Reneville «Η ποίηση του Jules Supervielle» (σ. 15-17) και μεταφράζει τέσσερα μικρά ποιήματα του Supervielle (σ. 17). Η μελέτη του Μ. Κιτρομηλίδη «Η νεοελληνική ποίηση τον ΙΘ' αιώνα» έρχεται να συμπληρώσει την έρευνά του που άρχισε το 1948 στο ίδιο έντυπο (σ. 20-24) και ο Αθ. Μερεμέτης γράφει τη μελέτη «Ο Κοραής ως επιστήμων» (σ. 25-29). Ο Κ. Σπυριδάκης κρίνει το *Ιωσήφ*

